

रातहव्य आत्रेयः। मित्रावरुणौ। अनुष्टुप् ।

आ चिकितान सुक्रतू देवौ मर्त रिशादसा। वरुणाय ऋतपेशसे दधीत प्रयसे महे ॥ ५.०६६.०१

चिकितानः- बुद्धयन् । मर्त- मनुष्य । सुक्रतू- शोभनसङ्कल्पौ । रिशादसा- शत्रुहिंसकौ । देवौ । आ-
आभिमुख्येनाह्वये । प्रयसे- अन्नवते । महे- महते । ऋतपेशसे- ऋतनिमत्रि । वरुणाय । दधीत-
धारयत ॥१॥

ता हि क्षत्रमविहुतं सम्यगसुर्यश्माशाते। अध व्रतेव मानुषं स्वर्णं धायि दर्शतम् ॥ ५.०६६.०२

अविहुतम्- अहिंस्यम् । असुर्य- बलिनम् । क्षत्रम्- क्षत्रियधर्मम् । ता- तौ । हि- खलु । आशाते-
व्याप्नुतः । अध- अतः । मानुषं व्रतेव- मनुष्ययज्ञ इव । दर्शतम्- दर्शनीयं क्षत्रम् । स्वः-
सूर्यज्योतिः । न- इव । धायि- धार्यते ॥२॥

ता वामेषे रथानामुर्वी गव्यूतिमेषाम्। रातहव्यस्य सुष्टुतिं दधृक्स्तोमैर्मनामहे ॥ ५.०६६.०३

ता- तौ । दधृक्- शत्रुधर्षणशीलौ । वाम्- युवाम् । एषाम्- एतेषाम् । रथानाम्-
लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकानाम् । उर्वी- विस्तृतम् । गव्यूतिम्- मार्गम् । एषे- गन्तुम् । रातहव्यस्य-
दत्तहविष्कस्य । सुष्टुतिम्- शोभनस्तुतिम् । स्तोमैः- मन्त्रैः । मनामहे- ध्यायामः ॥३॥

अघा हि काव्या युवं दक्षस्य पूर्भिर्अद्भुता। नि केतुना जनानां चिकेथे पूतदक्षसा ॥ ५.०६६.०४

अघ- अथ । काव्या- सूक्ष्मदर्शिनौ । युवम्- युवाम् । दक्षस्य पूर्भिः- बलपूरकैर्भावनैः । अद्भुता-
अद्भुतौ । जनानाम्- विशाम् । केतुना- प्रज्ञया । पूतदक्षसा- पवित्रबलौ । नि चिकेथे- नितरां
बुद्धयेथे ॥४॥

तदृतं पृथिवि बृहच्छ्रवण ऋषीणाम्। जयसानावरं पृथ्वि क्षरन्ति यामभिः ॥ ५.०६६.०५

पृथिवि । ऋषीणाम्- सूक्ष्मदर्शिनाम् । बृहच्छ्रव एषे- अतीन्द्रियश्रवणैषणे । तत् । ऋतम्-
प्रकृतिनियतिभूतसत्यम् । ज्रयसानौ- गन्तारौ । अरम्- अलम् । पृथु यथा भवति तथा । यामभिः-
स्वगतिभिः । अति- अत्यर्थम् । क्षरति- वर्षतः ॥५॥

आ यद्वा॒मीयचक्षसा॒ मित्रं व॒यं च॒ सूरयः॑ । व्यचि॑ष्ठे बहु॒पाय्ये॒ यते॑महि स्व॒राज्ये॑ ॥ ५.०६६.०६
ईयचक्षसा- व्याप्तदर्शनौ । मित्रा- मित्रावरुणौ । सूरयः- विद्वांसः । वयम् । च । वाम्- युवाम् । आ-
आह्वये । व्यचिष्ठे- विस्तृते । बहुपाय्ये- बहुभिर्गन्तव्ये । स्वराज्ये । यतेमहि- गच्छेम ॥६॥